

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

28. dubna 2009 *

Ve věci C-420/07,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) ze dne 28. června 2007, došlým Soudnímu dvoru dne 13. září 2007, v řízení

Meletis Apostolides

proti

Davidu Charlesi Oramsovi,

Lindě Elizabeth Orams,

* Jednací jazyk: angličtina.

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, M. Ilešič a A. Ó Caoimh, předsedové senátů, R. Silva de Lapuerta (zpravodajka), J. Malenovský, J. Klučka a U. Lohmus, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,
vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 16. září 2008,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za M. Apostolidesa T. Beazleyem, QC, a C. Westem, barrister, pověřenými S. Congdonem, solicitor, a C. Candounasem, advocate,
- za D. Ch. Oramse a L. E. Orams C. Booth a N. Greenem, QC, jakož i A. Wardem a B. Bhallou, barristers,
- za kyperskou vládu P. Cleridesem, jako zmocněncem, ve spolupráci s D. Andersonem, QC, a M. Demetriou, barrister,

- za řeckou vládu A. Samoni-Rantou a S. Chala, jakož i G. Karipsiadisem, jako zmocněnci,

- za polskou vládu M. Dowgielewiczem, jako zmocněncem,

- za Komisi Evropských společenství F. Hoffmeisterem a A.-M. Rouchaud, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 18. prosince 2008,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu protokolu č. 10 o Kypru k Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (Úř. věst. 2003, L 236, s. 955, dále jen „protokol č. 10“), a určitých aspektů nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi M. Apostolidesem, kyperským státním příslušníkem, a D. Ch. Oramsem a L. E. Orams, manžely britské státní příslušnosti (dále jen „manželé Oramsovi“), v souvislosti s uznáním a výkonem dvou rozsudků vydaných Eparchiako Dikastirio tis Lefkosias (Kypr) ve Spojeném království na základě nařízení č. 44/2001.

Právní rámec

Právo Společenství

Protokol č. 10

- 3 Protokol č. 10 zní následovně:

„Vysoké smluvní strany,

potvrzující svůj závazek celkového vyřešení kyperské otázky v souladu s rezolucemi Rady bezpečnosti Organizace spojených národů a pevnou podporu úsilí generálního tajemníka Organizace spojených národů směřujícího k tomuto účelu,

berouce na vědomí, že takové[ho] celkové[ho] řešení kyperské otázky dosud nebylo dosaženo,

berouce na vědomí, že je proto nezbytné stanovit pozastavení uplatňování *acquis* na těch územích Kyperské republiky, nad nimiž vláda Kyperské republiky nevykonává skutečnou kontrolu,

berouce na vědomí, že v případě vyřešení kyperské otázky bude toto pozastavení zrušeno,

berouce na vědomí, že Evropská unie je připravena přizpůsobit podmínky takového řešení v souladu se zásadami, na nichž je EU založena,

berouce na vědomí, že je nezbytné stanovit podmínky, za kterých se příslušná ustanovení práva E[vropské] u[nie] uplatňují v linii mezi uvedenými územími a územími, na kterých vláda kyperské republiky vykonává skutečnou kontrolu, a Východními výsoštnými oblastmi Spojeného království Velké Británie a Severního Irska,

přejíce si, aby přistoupení Kypru k Evropské unii přineslo prospěch všem kyperským občanům a přispělo k občanskému míru a smíření,

berouce proto na vědomí, že nic v tomto protokolu nebrání opatřením směřujícím k tomuto cíli,

berouce na vědomí, že tato opatření se nedotknou uplatňování *acquis* za podmínek stanovených ve smlouvě o přistoupení v žádné jiné části Kyperské republiky,

se dohodly na následujících ustanoveních:

Článek 1

1. Uplatňování *acquis* se pozastavuje na těch územích Kyperské republiky, nad nimiž vláda Kyperské republiky nevykonává skutečnou kontrolu.

2. Rada na návrh Komise jednomyslně rozhodne o zrušení pozastavení uvedeného v odstavci 1.

Článek 2

1. Rada na návrh Komise jednomyslně vymezí podmínky, za kterých se ustanovení práva EU uplatňují v linii mezi uvedenými územími a územími, na kterých vláda [K]yperské republiky vykonává skutečnou kontrolu.

2. Hranice mezi Východními výsostnými oblastmi a územími uvedenými v článku 1 se považují za součást vnějších hranic Východních výsostných oblastí pro účely části IV přílohy k Protokolu o výsostných oblastech Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na Kypru po dobu trvání pozastavení uplatňování *acquis* podle článku 1.

Článek 3

1. Nic v tomto protokolu nebrání opatřením směřujícím k podpoře hospodářského vývoje území uvedených v článku [1].

2. Těmito opatřeními nesmí být dotčeno uplatňování *acquis* za podmínek stanovených ve smlouvě o přistoupení v žádné jiné části Kyperské republiky.

Článek 4

V případě urovnání sporů rozhodne Rada na návrh Komise jednomyslně o úpravě podmínek přistoupení Kypru k Evropské unii s ohledem na Turecké kyperské společenství.“

Nařízení č. 44/2001

4 Šestnáctý až osmnáctý bod odůvodnění nařízení č. 44/2001 uvádí:

„(16) Vzájemná důvěra ve výkon spravedlnosti v rámci Společenství umožňuje, aby rozhodnutí vydaná v kterémkoli členském státě byla bez dalšího uznávána bez potřeby jakéhokoli dalšího řízení, kromě sporných případů.

(17) Na základě stejné zásady vzájemné důvěry musí být postup pro výkon rozhodnutí vydaného v jednom členském státě v jiném členském státě účinný a rychlý. K tomuto účelu by mělo být prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí vydáno v zásadě bez dalšího po zcela formální kontrole předložených písemností, aniž by měl soud možnost vznést bez návrhu jakékoli důvody pro nevykonání soudního rozhodnutí ve smyslu tohoto nařízení.

(18) Nicméně s ohledem na právo odpůrce se odpůrce může v řízení, v němž bude poskytnuta možnost vyjádření oběma stranám, domáhat zrušení prohlášení vykonatelnosti, pokud se domnívá, že existuje jeden z důvodů pro nevykonání rozhodnutí. Podat opravný prostředek by měl mít možnost rovněž navrhovatel, pokud byl zamítnut jeho návrh na vydání prohlášení vykonatelnosti.“

5 Článek 1 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Toto nařízení se vztahuje na věci občanské a obchodní bez ohledu na druh soudu. Nevztahuje se zejména na věci daňové, celní a správní.“

6 Podle článku 2 téhož nařízení:

„1. Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.

2. Na osoby, které nejsou státními příslušníky členského státu, v němž mají bydliště, se použijí pravidla pro určení příslušnosti, která se použijí pro jeho vlastní státní příslušníky.“

7 Článek 22 bod 1 nařízení č. 44/2001, který je uveden v oddílu 6, nazvaném „Výlučná příslušnost“, kapitoly II tohoto nařízení, stanoví:

„Bez ohledu na bydliště mají výlučnou příslušnost:

1. pro řízení, jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem a nájem nemovitostí, soudy členského státu, na jehož území se nemovitost nachází.

Pro řízení týkající se nájmu nemovitostí za účelem jejich dočasného soukromého užívání na dobu nejvýše šesti po sobě následujících měsíců jsou však příslušné i soudy toho členského státu, v němž má žalovaný bydliště, pokud je nájemcem fyzická osoba a pronajímatel i nájemce mají bydliště na území téhož členského státu“.

8 Článek 34 uvedeného nařízení uvádí:

„Rozhodnutí se neuzná,

1. je-li takové uznání zjevně v rozporu s veřejným pořádkem členského státu, v němž se o uznání žádá;
2. jestliže žalovanému, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, nebyl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, ledaže žalovaný nevyužil žádný opravný prostředek proti rozhodnutí, i když k tomu měl možnost;
3. je-li neslučitelné s rozhodnutím vydaným v řízení mezi týmiž stranami v členském státě, v němž se o uznání žádá;
4. je-li neslučitelné s dřívějším rozhodnutím, které bylo vydáno v jiném členském státě nebo ve třetí zemi v řízení mezi týmiž stranami a pro tentýž nárok, pokud toto dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro uznání v členském státě, v němž se o uznání žádá.“

9 Článek 35 téhož nařízení zní následovně:

„1. Rozhodnutí se rovněž neuzná, pokud je v rozporu s oddílem 3, 4 nebo 6 kapitoly II nebo jedná-li se o případ uvedený v článku 72.

2. Při posuzování toho, zda je dána příslušnost uvedená v předchozím odstavci, je požádaný soud nebo orgán vázán skutkovými zjištěními, na nichž soud členského státu původu založil svou příslušnost.

3. Aniž je dotčen odstavec 1, nesmí být příslušnost soudu členského státu původu přezkoumávána. Hledisko veřejného pořádku uvedené v čl. 34 bodě 1) nelze uplatnit v případech pravidel pro určení příslušnosti.“

10 Článek 38 nařízení č. 44/2001 stanoví:

„1. Rozhodnutí vydané v jednom členském státě, které je v tomto státě vykonatelné, bude vykonáno v jiném členském státě poté, co zde bylo na návrh kterékoli zúčastněné strany prohlášeno za vykonatelné.

2. Ve Spojeném království však bude takové rozhodnutí vykonáno v Anglii a Walesu, ve Skotsku nebo Severním Irsku poté, co bylo na návrh kterékoli zúčastněné strany v této části Spojeného království zaregistrováno za účelem výkonu.“

11 Článek 45 nařízení č. 44/2001 stanoví:

„1. Soud, u něhož byl opravný prostředek podle článku 43 nebo článku 44 podán, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí pouze na základě důvodů uvedených v článcích 34 a 35. Soud vydá neprodleně rozhodnutí.

2. Cizí rozhodnutí nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé.“

Vnitrostátní právo

12 Podle vnitrostátních právních předpisů zůstávají vlastnická práva k pozemkům týkající se území Kyperské republiky, nad nimiž vláda tohoto členského státu nevykonává skutečnou kontrolu (dále jen „severní oblast“), platná a trvají i nadále i přes invazi turecké armády na kyperské území v roce 1974 a vojenskou okupaci části tohoto státu, která po ní následovala.

13 Na základě čl. 21 odst. 2 zákona 14/60 o soudech, v jeho znění použitelném na spor v původním řízení, týká-li se žaloba jakékoli oblasti vztahující se k nemovitému majetku, „je tato žaloba podána k Eparchiako Dikastirio v obvodu, v němž se takový majetek nachází“.

14 Usnesením Anotato Dikastirio tis Kypriakis Dimokratias (nejvyšší soud) zveřejněným dne 13. září 1974 v *Episimi Efimerida tis Kypriakis Dimokratias* (Úřední věstník Kyperské republiky), tedy po invazi do severní oblasti, byly okresy Kyrenia a Nikósie spojeny.

- 15 Na základě kyperské právní úpravy je doručení návrhu na zahájení řízení manželovi nebo manželce předáním tohoto návrhu druhému manželovi nebo manželce platné. Pokud se žalovaný k soudu nedostaví ve lhůtě deseti dnů ode dne doručení návrhu na zahájení řízení, má žalobce možnost požádat o vydání rozsudku pro zmeškání. Dostavení se k soudu je úkonem, který nevyžaduje uvést jakýkoli důvod obrany.
- 16 V rámci opravného prostředku směřujícího ke zrušení rozsudku pro zmeškání musí navrhovatel prokázat, že má přijatelnou obranu („arguable defence“).

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 17 Předmětem řízení před předkládajícím soudem je uznání a výkon dvou rozsudků Eparchiako Dikastirio tis Lefkosias (dále jen „dotčené rozsudky“), jimiž bylo rozhodnuto o žalobě, kterou proti manželům Oramsovým podal M. Apostolides, ve Spojeném království na základě nařízení č. 44/2001, a které se týkají nemovitého majetku (dále jen „nemovitost“).
- 18 Nemovitost se nachází v lokalitě Lapithos v okrese Kyrenia, který je součástí severní oblasti. Jejími vlastníky byla rodina M. Apostolidese, která ji obývala před tím, než turecká armáda vpadla na Kypr v roce 1974. Vzhledem k tomu, že rodina M. Apostolidese náleží k řeckému kyperskému společenství, byla donucena svůj dům opustit a usadila se na území ostrova, nad nímž kyperská vláda vykonává skutečnou kontrolu (dále jen „území, nad nímž vláda vykonává kontrolu“).
- 19 Manželé Oramsovi tvrdí, že v průběhu roku 2002 nemovitost koupili v dobré víře od třetí osoby, která ji sama nabyla od orgánů Severokyperské turecké republiky, což je entita, kterou k dnešnímu dni neuznal žádný stát s výjimkou Turecké republiky.

Následná nabytí byla podle nich v souladu se zákony této entity. Manželé Oramsovi postavili vilu a v nemovitosti, z níž udělali svůj rekreační dům, často pobývají.

- 20 Pohyb osob mezi severní oblastí a územím, nad nímž vláda vykonává kontrolu, byl až do dubna roku 2003 omezen.
- 21 Eparchiako Dikastirio tis Lefkosias, kyperský soud se sídlem na území, nad nímž vláda vykonává kontrolu, dne 26. října 2004 rozeslal návrhy na zahájení řízení v souvislosti s žalobou, kterou M. Apostolides podal proti manželům Oramsovým. Uvedené návrhy, a sice jeden pro každého z manželů, byly úředníkem uvedeného soudu doručeny na místě samém na adrese nemovitosti téhož dne. Oba návrhy byly doručeny osobním předáním L. E. Orams, která odmítla akt potvrzující toto doručení podepsat.
- 22 Úředník soudu L. E. Orams neinformoval o svém postavení ani o povaze jím předávaných dokumentů, přičemž tyto dokumenty byly vyhotoveny v řečtině, tedy v jazyce, který manželé Oramsovi neovládají. L. E. Orams však pochopila, že tyto dokumenty mají úřední charakter a jsou právní povahy.
- 23 Na titulní straně každého návrhu na zahájení řízení bylo v řečtině uvedeno, že k tomu, aby nebyl vydán rozsudek pro zmeškání, je třeba se ve lhůtě deseti dnů od doručení dostavit k Eparchiako Dikastirio tis Lefkosias.
- 24 I přes potíže při hledání řecky hovořícího advokáta v severní oblasti, oprávněného vystupovat před soudy na území, nad nímž vláda vykonává kontrolu, L. E. Orams úspěšně našla takového advokáta, který se zavázal dostavit se k soudu jejím jménem dne 8. listopadu 2004. Advokát se však k uvedenému soudu dostavil nikoli k tomuto datu, ale až následující den.

25 Vzhledem k tomu, že se nikdo k soudu za manžele Oramsovi nedostavil, rozhodl Eparchiako Dikastirio tis Lefkosias dne 9. listopadu 2004 o návrhu M. Apostolidese rozsudkem pro zmeškání. Téhož dne soud odmítl plnou moc předloženou advokátem L. E. Orams z důvodu, že je vyhotovena v angličtině, a nikoli v řečtině nebo turečtině.

26 Rozsudek pro zmeškání, který vydal Eparchiako Dikastirio tis Lefkosias, nařizuje podle předkládacího rozhodnutí manželům Oramsovým, aby:

- odstranili vilu, bazén a ohrazení, které na pozemku vybudovali,
- M. Apostolidesovi okamžitě umožnili volnou dispozici s pozemkem,
- M. Apostolidesovi uhradili různé částky jako náhradu zvláštní škody a měsíční ušlý zisk, a sice nájemné, až do splnění povinností vyplývajících z rozsudku v plném rozsahu, zvýšené o úroky,
- ukončili na pozemku veškeré osobní protiprávní zásahy nebo protiprávní zásahy prostřednictvím svých mandantů a
- uhradili různé částky jako náhradu nákladů řízení, zvýšené o úroky.

- 27 Dne 15. listopadu 2004 podali manželé Oramsovi proti uvedenému rozsudku opravný prostředek. Poté, co Eparchiako Dikastirio tis Lefkosias manželé Oramsovi a M. Apostolidese vyslechl, pokud jde o jejich důkazy a argumenty, rozsudkem ze dne 19. dubna 2005 opravný prostředek manželů Oramsových zamítl především z důvodu, že manželé Oramsovi neuplatnili přijatelnou obranu ke zpochybnění vlastnického titulu M. Apostolidese. Manželům Oramsovým byla uložena náhrada nákladů řízení.
- 28 Manželé Oramsovi podali proti rozsudku, který jejich opravný prostředek zamítl, odvolání. Rozsudkem Anotato Dikastirio tis Kypriakis Dimokratias ze dne 21. prosince 2006 bylo odvolání rovněž zamítnuto.
- 29 Dne 18. října 2005 předložil M. Apostolides dokumenty, které jsou v Anglii vyžadovány k tomu, aby na základě nařízení č. 44/2001 požádal o uznání a výkon dotčených rozsudků. Usnesením ze dne 21. října 2005 Master High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division rozhodl, že uvedené rozsudky jsou v Anglii na základě tohoto nařízení vykonatelné.
- 30 Poté, co manželé Oramsovi uvedené usnesení napadli na základě článku 43 nařízení č. 44/2001, soudce High Court of Justice jej zrušil rozhodnutím ze dne 6. září 2006. Meletis Apostolides proti tomuto rozhodnutí podal k předkládajícímu soudu opravný prostředek na základě článku 44 uvedeného nařízení.
- 31 Za těchto podmínek se Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) [...] Brání pozastavení uplatňování *acquis communautaire* v severní oblasti, stanovené v čl. 1 odst. 1 protokolu č. 10 [...] tomu, aby soud členského státu uznal

a vykonal rozhodnutí vydané soudem Kyperské republiky se sídlem na území, nad nímž vláda vykonává kontrolu, týkající se pozemku nacházejícího se v severní oblasti, pokud jsou toto uznání a tento výkon požadovány na základě nařízení [...] č. 44/2001 [...], jež je součástí *acquis communautaire*?

- 2) Opravňuje čl. 35 odst. 1 nařízení č. 44/2001 nebo zavazuje soud členského státu, aby odmítl uznat a vykonat rozhodnutí vydané soudy jiného členského státu týkající se pozemku nacházejícího se na území posledně jmenovaného členského státu, nad nímž vláda tohoto členského státu nevykonává skutečnou kontrolu? Je takové rozhodnutí v rozporu zejména s článkem 22 nařízení č. 44/2001?

- 3) Je možné podle čl. 34 bodu 1 nařízení č. 44/2001 odmítnout uznat nebo vykonat rozhodnutí soudu členského státu, který má sídlo na území tohoto státu, nad nímž vláda tohoto státu vykonává skutečnou kontrolu, týkající se pozemku nacházejícího se na území, nad nímž vláda tohoto státu nevykonává skutečnou kontrolu, z důvodu, že rozhodnutí nemůže být v praxi vykonáno na území, kde se pozemek nachází, přestože rozhodnutí může být vykonáno na území členského státu, nad nímž vláda vykonává kontrolu?

- 4) V případě, že
 - proti žalovanému byl vydán rozsudek pro zmeškání,

- žalovaný následně před soudem státu, kde byl rozsudek pro zmeškání vydán, proti tomuto rozsudku podal opravný prostředek, avšak
- jeho opravnému prostředku nebylo po úplném a řádném projednání vyhověno z důvodu, že neuplatnil přijatelnou obranu (což je podle vnitrostátního práva podmínka požadovaná pro to, aby takový rozsudek mohl být zrušen),

může se žalovaný bránit výkonu původního rozhodnutí pro zmeškání nebo rozhodnutí, které rozhodovalo o opravném prostředku podle čl. 34 bodu 2 nařízení č. 44/2001 z důvodu, že mu nebyl doručen návrh na zahájení řízení v dostatečném časovém předstihu před vydáním původního rozhodnutí pro zmeškání a takovým způsobem, který by mu umožnil přípravu na jednání před soudem? Má na odpověď vliv skutečnost, že se jednání omezilo na přezkum důvodů, které žalovaný namítal proti žalobě?

- 5) Jaké faktory jsou relevantní pro uplatnění kritéria stanoveného v čl. 34 odst. 2 nařízení č. 44/2001 spočívajícího v tom, zda ,byl žalovanému, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem“? Zejména:
 - a) Pokud byl žalovanému skutečně návrh na zahájení řízení doručen, je třeba přihlídnout k přijatým (či nepřijatým) iniciativám žalovaného či jeho právních zástupců po okamžiku doručení?
 - b) Jaký má vliv konkrétní jednání žalovaného nebo jeho právních zástupců či obtíže, s nimiž se setkali?

- c) Je relevantní, že se právní zástupce žalovaného mohl dostavit k soudu před vydáním rozsudku pro zmeškání?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 32 Postatou první otázky předkládajícího soudu je, zda pozastavení uplatňování *acquis communautaire* v severní oblasti, stanovené v čl. 1 odst. 1 protokolu č. 10, brání použití nařízení č. 44/2001 na rozhodnutí vydané kyperským soudem se sídlem na území, nad nímž vláda vykonává kontrolu, avšak které se týká nemovitosti nacházející se v uvedené severní oblasti.
- 33 Úvodem je třeba poukázat na to, že akt o přistoupení nového členského státu je založen především na obecné zásadě okamžitého a úplného použití ustanovení práva Společenství na uvedený stát, přičemž odchylky jsou přípustné pouze v rozsahu, v němž jsou upraveny výslovně přechodnými ustanoveními (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 9. prosince 1982, *Metallurgiki Halyps v. Komise*, 258/81, Recueil, s. 4261, bod 8).
- 34 V tomto ohledu protokol č. 10 představuje přechodnou odchylku od zásady připomenuté v předcházejícím bodě, založenou na výjimečné situaci existující na Kypru.
- 35 Jak však uvedla generální advokátka v bodě 35 svého stanoviska, ustanovení aktu o přistoupení, která umožňují odchýlit se od pravidel Smlouvy o ES, mají být s ohledem

na předmětná ustanovení Smlouvy vykládána striktně a mají být omezena na to, co je nezbytně nutné k dosažení jeho cíle (viz obdobně rozsudky ze dne 29. března 1979, Komise v. Spojené království, 231/78, Recueil, s. 1447, bod 13; ze dne 23. března 1983, Peskeloglou, 77/82, Recueil, s. 1085, bod 12; ze dne 17. ledna 1985, Piraiki-Patraiki a další v. Komise, 11/82, Recueil, s. 207, bod 26; ze dne 14. prosince 1989, Agegate, C-3/87, Recueil, s. I-4459, bod 39, jakož i ze dne 3. prosince 1998, KappAhl, C-233/97, Recueil, s. I-8069, bod 18).

³⁶ Ve věci v původním řízení nelze odchylku stanovenou v protokolu č. 10 vykládat v tom smyslu, že brání použití nařízení č. 44/2001 na dotčené rozsudky vydané kyperským soudem.

³⁷ Z doslovného výkladu čl. 1 odst. 1 protokolu č. 10 totiž vyplývá, že pozastavení, které stanoví, se omezuje na uplatňování *acquis communautaire* v severní oblasti. Ve věci v původním řízení však dotčené rozsudky, o jejichž uznání M. Apostolides požádal, vydal soud se sídlem na území, nad nímž vláda vykonává kontrolu.

³⁸ Okolnost, že se tyto rozsudky týkají nemovitosti nacházející se v severní oblasti, nebrání výkladu uvedenému v předcházejícím bodě, jelikož jednak nevede k zániku povinnosti používat nařízení č. 44/2001 na území, nad nímž vláda vykonává kontrolu, a jednak ani neznamená, že by se toto nařízení z tohoto důvodu použilo v uvedené severní oblasti (viz obdobně rozsudek ze dne 1. března 2005, Owusu, C-281/02, Sb. rozh. s. I-1383, bod 31).

³⁹ S ohledem na předcházející je na první otázku třeba odpovědět tak, že pozastavení uplatňování *acquis communautaire* v severní oblasti, stanovené v čl. 1 odst. 1 protokolu č. 10, nebrání tomu, aby se nařízení č. 44/2001 použilo na rozhodnutí vydané kyperským soudem, který má sídlo na území, nad nímž vláda vykonává kontrolu, avšak které se týká nemovitosti nacházející se v uvedené severní oblasti.

Ke druhé až páté otázce

⁴⁰ Pokud jde o druhou až pátou otázku, je třeba upřesnit, že Komise uplatňuje možnost, že věc nespadá do působnosti nařízení č. 44/2001 *ratione materiae*. Takové tvrzení tedy vyžaduje určit, zda věc v původním řízení může být považována za „věc občanskou a obchodní“ ve smyslu článku 1 tohoto nařízení.

⁴¹ V tomto ohledu je nutné připomenout, že s cílem zajistit v rámci toho, co je možné, rovnost a jednotu práv a povinností vyplývajících z nařízení č. 44/2001 pro členské státy a zúčastněné osoby, je nutné pojem „věci občanské a obchodní“ nevykládat jako pouhý odkaz na vnitrostátní právo jednoho z dotčených států. Uvedený pojem musí být považován za pojem autonomní, který je nutno vykládat s odkazem jednak na cíle a systém uvedeného nařízení, a jednak na obecné zásady vyvozené ze všech vnitrostátních právních řádů (viz rozsudky ze dne 14. října 1976, LTU, 29/76, Recueil, s. 1541, bod 3; ze dne 16. prosince 1980, Rüffer, 814/79, Recueil, s. 3807, bod 7; ze dne 21. dubna 1993, Sonntag, C-172/91, Recueil, s. I-1963, bod 18; ze dne 15. května 2003, Préservatrice foncière TIARD, C-266/01, Recueil, s. I-4867, bod 20; ze dne 18. května 2006, ČEZ, C-343/04, Sb. rozh. s. I-4557, bod 22, jakož i ze dne 15. února 2007, Lechouritou a další, C-292/05, Sb. rozh. s. I-1519, bod 29).

⁴² Autonomní výklad pojmu „věci občanské a obchodní“ vede k vyloučení určitých soudních rozhodnutí z působnosti nařízení č. 44/2001 z důvodu prvků, které charakterizují povahu právních vztahů mezi účastníky sporu nebo předmět tohoto sporu (viz výše uvedené rozsudky LTU, bod 4; Rüffer, bod 14; Préservatrice foncière TIARD, bod 21; ČEZ, bod 22, jakož i Lechouritou a další, bod 30).

⁴³ Soudní dvůr tak měl za to, že ačkoliv určité spory mezi veřejným orgánem a osobou soukromého práva mohou spadat pod uvedený pojem, je tomu jinak, jestliže veřejný

orgán jedná v rámci výkonu veřejné moci (viz výše uvedené rozsudky LTU, bod 4; Rüffer, bod 8; Sonntag, bod 20; Préservatrice foncière TIARD, bod 22, jakož i Lechouritou a další, bod 31).

44 Uplatnění výsad veřejné moci jednou ze stran sporu z důvodu výkonu jejích výjimečných pravomocí, které jdou nad rámec pravidel použitelných na vztahy mezi jednotlivci, totiž takový spor vylučuje z oblasti občanské a obchodní ve smyslu čl. 1 odst. 1 nařízení č. 44/2001 (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky LTU, bod 4; Rüffer, body 9 a 16; Sonntag, bod 22; Préservatrice foncière TIARD, bod 30, jakož i Lechouritou a další, bod 34).

45 Ve věci v původním řízení jde o spor mezi jednotlivci, jehož předmětem je získání náhrady škody za protiprávní nabytí vlastnictví nemovitosti, předání a uvedení této nemovitosti do původního stavu, jakož i ukončení jakýchkoli jiných protiprávních zásahů. Takto podaná žaloba směřuje nikoli proti chování nebo postupům, které předpokládají uplatnění výsad veřejné moci jednou ze stran sporu, ale proti úkonům uskutečněným jednotlivci.

46 V důsledku toho musí být věc dotčená v původním řízení považována za související s „věcmi občanskými a obchodními“ ve smyslu čl. 1 odst. 1 nařízení č. 44/2001.

Ke druhé otázce

47 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda skutečnost, že je rozhodnutí vydáno soudem členského státu a týká se nemovitosti nacházející se na území tohoto státu, nad nímž vláda tohoto státu nevykonává skutečnou kontrolu, může být považována za porušení pravidla pro určení příslušnosti uvedeného v čl. 22 bodu 1

nařízení č. 44/2001, a v důsledku toho odůvodnit odmítnutí uznání nebo výkonu takového rozhodnutí podle čl. 35 odst. 1 tohoto nařízení.

48 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že článek 22 nařízení č. 44/2001 obsahuje imperativní a taxativní výčet kritérií pro určení výlučné mezinárodní soudní příslušnosti členských států. Tento článek pouze určuje členský stát, jehož soudy jsou příslušné *ratione materiae*, aniž by však rozděloval příslušnost uvnitř dotčeného členského státu. Přísluší každému členskému státu, aby stanovil svou vlastní soudní organizaci.

49 Krom toho zásada zákazu přezkoumávání příslušnosti soudů členského státu původu, stanovená v čl. 35 odst. 3 uvedeného nařízení – přičemž je uvedené přezkoumávání připuštěno pouze s ohledem na ustanovení odstavce 1 téhož článku – brání tomu, aby bylo ve věci v původním řízení provedeno přezkoumání vnitrostátní příslušnosti soudů dotčeného členského státu původu.

50 Pravidlo *forum rei sitae* stanovené v čl. 22 bodu 1 nařízení č. 44/2001 se tedy týká mezinárodní soudní příslušnosti členských států, a nikoli soudní příslušnosti v rámci těchto členských států.

51 Ve věci v původním řízení je nesporné, že se nemovitost nachází na území Kyperské republiky, a že tudíž pravidlo pro určení příslušnosti stanovené v čl. 22 bodu 1 nařízení č. 44/2001 dodrženo bylo. Skutečnost, že se nemovitost nachází v severní oblasti, může mít případně dopad na vnitrostátní příslušnost kyperských soudů, ale nemůže mít žádný dopad pro účely tohoto nařízení.

- 52 S ohledem na předcházející je na druhou otázku třeba odpovědět tak, že čl. 35 odst. 1 nařízení č. 44/2001 neopravňuje soud členského státu k tomu, aby odmítl uznat nebo vykonat rozhodnutí vydané soudy jiného členského státu týkající se nemovitosti nacházející se na území tohoto jiného členského státu, nad nímž jeho vláda nevykonává skutečnou kontrolu.

Ke třetí otázce

- 53 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda skutečnost, že rozhodnutí vydané soudy členského státu, týkající se nemovitosti nacházející se na území tohoto státu, nad nímž vláda tohoto státu nevykonává skutečnou kontrolu, nemůže být v praxi vykonáno v místě, kde se nemovitost nachází, představuje důvod k odmítnutí uznání nebo výkonu na základě čl. 34 bodu 1 nařízení č. 44/2001.

– K čl. 34 bodu 1 nařízení č. 44/2001

- 54 Podle čl. 34 bodu 1 nařízení č. 44/2001 se rozhodnutí neuzná, je-li takové uznání zjevně v rozporu s veřejným pořádkem členského státu, v němž se o uznání žádá. Článek 45 odst. 1 téhož nařízení stanoví totožný případ odmítnutí vykonatelnosti.

- 55 Úvodem je třeba připomenout, že článek 34 nařízení č. 44/2001 musí být vykládán striktně, neboť představuje překážku uskutečnění jednoho ze základních cílů uvedeného nařízení (viz rozsudky ze dne 2. června 1994, Solo Kleinmotoren, C-414/92, Recueil, s. I-2237, bod 20; ze dne 28. března 2000, Krombach, C-7/98, Recueil, s. I-1935, bod 21, a ze dne 11. května 2000, Renault, C-38/98, Recueil, s. I-2973, bod 26). Pokud se konkrétněji jedná o použití ustanovení o veřejném pořádku obsaženého v čl. 34 bodu 1 tohoto nařízení, může se uplatnit pouze ve výjimečných

případech (viz rozsudky ze dne 4. února 1988, Hoffmann, 145/86, Recueil, s. 645, bod 21; ze dne 10. října 1996, Hendrikman a Feyen, C-78/95, Recueil, s. I-4943, bod 23; výše uvedené rozsudky Krombach, bod 21, jakož i Renault, bod 26).

56 Ačkoli je členským státům v zásadě ponechána volnost určit podle výhrady obsažené v čl. 34 bodu 1 nařízení č. 44/2001 požadavky vyplývající z jejich veřejného pořádku v souladu s jejich vnitrostátními pojetími, spadá určení mezí tohoto pojmu do výkladu tohoto nařízení (viz výše uvedené rozsudky Krombach, bod 22, a Renault, bod 27).

57 I když tedy Soudnímu dvoru nepřísluší definovat obsah veřejného pořádku členského státu, přísluší mu nicméně kontrolovat meze, v jejichž rámci může soud členského státu použít tento pojem, aby neuznal rozhodnutí vydané v jiném členském státě (výše uvedené rozsudky Krombach, bod 23, a Renault, bod 28).

58 V tomto ohledu je třeba uvést, že tím, že článek 36 a čl. 45 odst. 2 nařízení č. 44/2001 stanoví zákaz přezkoumávání cizího rozhodnutí ve věci samé, zakazují soudu státu, v němž se o uznání žádá, odmítnout uznání nebo výkon tohoto rozhodnutí jen proto, že existuje rozdíl mezi právním pravidlem použitým soudem státu původu a právním pravidlem, které by byl použil soud státu, v němž se o uznání žádá, pokud by mu byl spor předložen. Stejně tak nemůže soud státu, v němž se o uznání žádá, přezkoumávat správnost právních nebo skutkových posouzení, která provedl soud státu původu (viz výše uvedené rozsudky Krombach, bod 36, a Renault, bod 29).

59 Použití ustanovení o veřejném pořádku obsaženého v čl. 34 bodu 1 nařízení č. 44/2001 přichází v úvahu pouze v případech, že uznání nebo výkon rozhodnutí vydaného v jiném členském státě by nepřijatelným způsobem narušovaly právní řád státu, v němž se o uznání žádá, neboť by byla dotčena nějaká základní zásada. Aby byl respektován zákaz přezkoumávání cizího rozhodnutí ve věci samé, musel by zásah představovat zjevné

porušení právního pravidla považovaného v právním řádu státu, v němž se o uznání žádá, za zásadní, nebo práva, které je v tomto právním řádu uznáváno za základní (viz výše uvedené rozsudky Krombach, bod 37, a Renault, bod 30).

60 V tomto ohledu soud státu, v němž se o uznání žádá, nemůže odmítnout uznat rozhodnutí vydané v jiném členském státě pouze z důvodu, že má za to, že v tomto rozhodnutí bylo vnitrostátní právo nebo právo Společenství použito nesprávně, neboť jinak by byl zpochybněn účel nařízení č. 44/2001. Je třeba mít naopak za to, že v takových případech systém opravných prostředků zavedený v každém členském státě, který je doplněn mechanismem řízení o předběžné otázce stanoveným v článku 234 ES, poskytuje právním subjektům dostatečnou záruku (viz výše uvedený rozsudek Renault, bod 33). Ustanovení o veřejném pořádku by se v takových případech uplatnilo pouze v rozsahu, v němž uvedené nesprávné právní posouzení způsobí, že uznání nebo výkon rozhodnutí ve státě, v němž se o uznání žádá, budou považovány za zjevné porušení zásadního právního pravidla v právním řádu uvedeného členského státu (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Renault, bod 34).

61 Ve věci v původním řízení, jak uvedl M. Apostolides, jakož i kyperská a řecká vláda, předkládající soud nezmínil žádnou základní zásadu právního řádu Spojeného království, která by mohla být dotčena uznáním nebo výkonem dotčených rozsudků.

62 V důsledku toho při neexistenci žádné základní zásady v právním řádu Spojeného království, která by mohla být dotčena uznáním nebo výkonem dotčených rozsudků, nelze jakékoli odmítnutí uznání těchto rozsudků na základě čl. 34 bodu 1 nařízení č. 44/2001 odůvodnit tím, že rozhodnutí vydané soudy členského státu, týkající se nemovitosti nacházející se na území tohoto státu, nad nímž vláda tohoto státu nevykonává skutečnou kontrolu, nemůže být v praxi vykonáno v místě, kde se nemovitost nachází. Stejně tak nelze uplatnit žádné odmítnutí výkonu na základě uvedeného ustanovení podle čl. 45 odst. 1 téhož nařízení.

– K čl. 38 odst. 1 nařízení č. 44/2001

- ⁶³ Nehledě na předcházející úvahy je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora může Soudní dvůr v rámci použití článku 234 ES ze znění otázek formulovaných vnitrostátním soudem s ohledem na údaje, které tento soud předložil, vyvodit skutečnosti spadající do výkladu práva Společenství za účelem umožnění tomuto soudu vyřešit právní problém, který mu byl předložen (viz rozsudky ze dne 28. ledna 1992, *López Brea a Hidalgo Palacios*, C-330/90 a C-331/90, Recueil, s. I-323, bod 5; ze dne 30. září 2003, *Köbler*, C-224/01, Recueil, s. I-10239, bod 60, jakož i ze dne 9. listopadu 2006, *Chateignier*, C-346/05, Sb. rozh. s. I-10951, bod 18).
- ⁶⁴ Ve věci v původním řízení přitom okolnost, že dotčené rozsudky nemohou být vykonány v členském státě původu, sice nemůže odůvodnit odmítnutí uznání nebo výkonu dotčených rozsudků na základě čl. 34 bodu 1 nařízení č. 44/2001, avšak to nic nemění na tom, že by taková okolnost mohla být relevantní pro účely čl. 38 odst. 1 téhož nařízení.
- ⁶⁵ Podle tohoto posledně uvedeného ustanovení rozhodnutí vydané v jednom členském státě, které je v tomto státě vykonatelné, bude vykonáno v jiném členském státě poté, co zde bylo na návrh kterékoli zúčastněné strany prohlášeno za vykonatelné.
- ⁶⁶ Vykonatelnost rozhodnutí v členském státě původu tedy představuje podmínku pro výkon tohoto rozhodnutí v členském státě, v němž se o uznání žádá (viz rozsudek ze dne 29. dubna 1999, *Coursier*, C-267/97, Recueil, s. I-2543, bod 23). V tomto ohledu, má-li být účinkem uznání v zásadě to, že je rozhodnutím přiznána váha a účinnost, kterých požívají v členském státě, ve kterém byla vydána (viz výše uvedený rozsudek *Hoffmann*, body 10 a 11), neexistuje žádný důvod k tomu, aby byla rozsudku při jeho výkonu přiznána práva, která mu v členském státě původu nepřísluší [viz *Jenardova zpráva* k úmluvě o příslušnosti a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 1979, C 59, s. 48)], anebo účinky, které rozsudek téhož druhu vydaný přímo v členském státě, v němž se o uznání žádá, nevyvolává.

67 Ve věci v původním řízení však nelze platně tvrdit, že dotčené rozsudky v členském státě původu postrádají vykonatelnost.

68 Jde totiž o rozsudky ukládající povinnosti, jejichž osvědčení uvedené v článku 54 nařízení č. 44/2001 dokládá jejich vykonatelnost v členském státě původu k datu vydání tohoto osvědčení.

69 V tomto ohledu je třeba uvést, že se nařízení č. 44/2001 omezuje na úpravu řízení o vykonatelnosti cizích vykonatelných titulů a netýká se výkonu v pravém slova smyslu, který i nadále podléhá vnitrostátnímu právu soudu, kterému byla věc předložena (viz rozsudky ze dne 2. července 1985, *Deutsche Genossenschaftsbank*, 148/84, Recueil, s. 1981, bod 18; ze dne 3. března 1985, *Capelloni a Aquilini*, 119/84, Recueil, s. 3147, bod 16, jakož i výše uvedený rozsudek *Hoffmann*, bod 27), aniž by použitím procesních pravidel členského státu, v němž se o uznání v rámci výkonu žádá, mohl být dotčen užitečný účinek systému stanoveného v uvedeném nařízení v oblasti vykonatelnosti tím, že by byly narušeny zásady, které v dané oblasti výslovně nebo implicitně stanoví samotné nařízení (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky *Capelloni a Aquilini*, bod 21; *Hoffmann*, bod 29, jakož i ze dne 15. května 1990, *Hagen*, C-365/88, Recueil, s. I-1845, bod 20).

70 Okolnost, že by se navrhovatelé při výkonu dotčených rozsudků v severní oblasti mohli setkat s obtížemi, nemůže tyto rozsudky zbavit jejich vykonatelnosti, a tudíž nebrání soudu členského státu, v němž se o uznání žádá, aby takové rozsudky prohlásil za vykonatelné.

71 S ohledem na předcházející je na třetí položenou otázku třeba odpovědět tak, že skutečnost, že rozhodnutí vydané soudy členského státu týkající se nemovitosti nacházející se na území tohoto státu, nad nímž vláda tohoto státu nevykonává skutečnou kontrolu, nemůže být v praxi vykonáno v místě, kde se nemovitost nachází, nepředstavuje důvod k odmítnutí uznání nebo výkonu na základě čl. 34 bodu 1 nařízení

č. 44/2001 a nezpůsobuje ani nedostatek vykonatelnosti takového rozhodnutí ve smyslu čl. 38 odst. 1 uvedeného nařízení.

Ke čtvrté otázce

⁷² Podstatou čtvrté otázky předkládajícího soudu je, zda je možné odmítnout uznat nebo vykonat rozhodnutí pro zmeškání na základě čl. 34 bodu 2 nařízení č. 44/2001 z důvodu, že návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost nebyly žalovanému doručeny v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, jestliže žalovaný mohl využít opravný prostředek proti tomuto rozhodnutí před soudy členského státu původu.

⁷³ V tomto ohledu ze šestnáctého až osmnáctého bodu odůvodnění nařízení č. 44/2001 vyplývá, že systém opravných prostředků, který toto nařízení stanoví proti uznání nebo výkonu rozhodnutí, směřuje ke stanovení spravedlivé rovnováhy mezi jednak vzájemnou důvěrou ve výkon spravedlnosti v rámci Unie, která umožňuje, aby rozhodnutí vydaná v kterémkoli členském státě byla v zásadě bez dalšího uznávána a prohlašována za vykonatelná v jiném členském státě, a jednak právy obhajoby, podle něhož se odpůrce může v řízení, v němž bude poskytnuta možnost vyjádření oběma stranám, domáhat zrušení prohlášení vykonatelnosti, pokud se domnívá, že existuje jeden z důvodů pro nevykonání rozhodnutí.

⁷⁴ Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 14. prosince 2006, ASML (C-283/05, Sb. rozh. s. I-12041) zdůraznil rozdíly mezi čl. 34 bodem 2 nařízení č. 44/2001 a čl. 27 bodem 2 úmluvy ze dne 27. září 1968 o příslušnosti a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 1972, L 299, s. 32).

- 75 Uvedený čl. 34 bod 2 na rozdíl od uvedeného čl. 27 bodu 2 nevyžaduje nutně řádnost doručení návrhu na zahájení řízení, ale skutečné dodržení práv obhajoby (výše uvedený rozsudek ASML, bod 20).
- 76 Podle čl. 34 bodu 2 a čl. 45 odst. 1 nařízení č. 44/2001 se totiž uznání nebo výkon rozhodnutí pro zmeškání v případě podání opravného prostředku zamítne, jestliže žalovanému, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, nebyl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, ledaže žalovaný nevyužil žádný opravný prostředek proti tomuto rozhodnutí před soudy členského státu původu, i když k tomu měl možnost.
- 77 Ze znění uvedených ustanovení vyplývá, že rozhodnutí pro zmeškání vydané na základě návrhu na zahájení řízení, který žalovanému, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, nebyl doručen v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, uznáno být musí, pokud žalovaný nepodal žádný opravný prostředek proti tomuto rozsudku, i když k tomu měl možnost.
- 78 Práva obhajoby, která chtěl zákonodárce Společenství chránit čl. 34 bodem 2 nařízení č. 44/2001, jsou tím spíše dodržena, pokud žalovaný skutečně proti rozhodnutí pro zmeškání podal opravný prostředek a pokud mu tento opravný prostředek umožnil uplatnit skutečnost, že mu návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost nebyl doručen v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem.
- 79 Ve věci v původním řízení je nesporné, že manželé Oramsovi takového opravného prostředku v členském státě původu proti rozsudku pro zmeškání vydanému dne 9. listopadu 2004 využili. V důsledku toho nelze platně uplatňovat čl. 34 bod 2 nařízení č. 44/2001.

- 80 S ohledem na předcházející je na čtvrtou otázku třeba odpovědět tak, že uznání nebo výkon rozhodnutí pro zmeškání nemohou být odmítnuty na základě čl. 34 bodu 2 nařízení č. 44/2001, jestliže žalovaný proti rozhodnutí pro zmeškání mohl podat opravný prostředek a jestliže mu tento opravný prostředek umožnil uplatnit skutečnost, že mu návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost nebyl doručen v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem.

K páté otázce

- 81 S ohledem na odpověď na čtvrtou otázku není na pátou otázku třeba odpovídat.

K nákladům řízení

- 82 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) **Pozastavení uplatňování *acquis communautaire* na těch územích Kyprské republiky, nad nimiž vláda tohoto členského státu nevykonává skutečnou kontrolu, stanovené v čl. 1 odst. 1 protokolu č. 10 o Kypru k Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské**

republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, nebrání tomu, aby se nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech použilo na rozhodnutí vydané kyperským soudem, který má sídlo na území ostrova, nad nímž má kyperská vláda skutečnou kontrolu, avšak které se týká nemovitosti nacházející se na uvedených územích.

- 2) Článek 35 odst. 1 nařízení č. 44/2001 neopravňuje soud členského státu k tomu, aby odmítl uznat nebo vykonat rozhodnutí vydané soudy jiného členského státu týkající se nemovitosti nacházející se na území tohoto jiného členského státu, nad nímž jeho vláda nevykonává skutečnou kontrolu.
- 3) Skutečnost, že rozhodnutí vydané soudy členského státu týkající se nemovitosti nacházející se na území tohoto členského státu, nad nímž vláda tohoto státu nevykonává skutečnou kontrolu, nemůže být v praxi vykonáno v místě, kde se nemovitost nachází, nepředstavuje důvod k odmítnutí uznání nebo výkonu na základě čl. 34 bodu 1 nařízení č. 44/2001 a nezpůsobuje ani nedostatek vykonatelnosti takového rozhodnutí ve smyslu čl. 38 odst. 1 uvedeného nařízení.
- 4) Uznání nebo výkon rozhodnutí pro zmeškání nemohou být odmítnuty na základě čl. 34 bodu 2 nařízení č. 44/2001, jestliže žalovaný proti rozhodnutí pro zmeškání mohl podat opravný prostředek a jestliže mu tento opravný prostředek umožnil uplatnit skutečnost, že mu návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost nebyl doručen v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem.

Podpisy.